
WILLIELMVS BAXTER
ΤΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΙΗΣΟΥ ΒΑΡΝΕΣΙΩΙ
ΥΓΙΑΙΝΕΙΝ

Nosti, puto, illud Heracliti dictum, ἡ πολυμαθία εἰ
τίκτει νόον. Laudas tu quidem, atque plus semel lau-
das, simplices, atque aureos, veterum mores, can-
didaque ingenia: quin et odisti *homines ignava opera,*
et philosopha sententia: me tamen, horum omnium
oblitus, nunquam, quod sciam, laceffitus, neque
laudis aemulatorem expertus, indigne habes, laceras,
derides; imo rictu plane Cynico oblatras immerenti.
Quid? si lauti homines, sacerdotiorumque patroni,
officii sui immemores, nulla tui habita ratione, ho-
nores tibi inuideant, imo antehabeant tuis meritis
vel proprios filiolos, et nepotes; vel forsan etiam,
quod tu quereris, calumniatores, nundinatores, et
parasitos? Estne, quod ob eam rem succenseas ami-
cis, et in obuium quemque bilem tuam euomas? Est-
ne, quod Academicos etiam tuos arguas inscitiae, at-
que impudentiae, quorum nonnullos tu dicis brutis
esse pectoribus, asininis auribus, Theoninis dentibus,
atheneis frontibus, plumbeis cerebris, venenatis lin-
guis, et margiticis plane ingeniis? Dii boni! quae
monstra! Verum quaerat aliquis, quid a me commis-
sum? Dicam, quod res est. Anacreontem, scripto-
rem